

Antidogma - Rejt?zköd? rassztudomány 2.

2018 augusztus 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Legalább egy kérdésben a tudósok között csaknem teljes a nézetazonosság, éspedig abban, hogy az el?ember Afrikában jelent meg az ?sid?kben.

A kutatás szüntelen fejl?dése ellenére ugyanis valamennyi tanulmány meger?síti, hogy az emberiség filogenézisében az els? alapvet? különböz?ség az afrikaiak és nem afrikaiak között merült fel. Ezt az els? elágazást mind a legkorábbi afrikai emberszabású leletek felfedezése, mind pedig az emberi nem Luigi Luca Cavalli-Sforza és kutatócsoportja által felállított „genetikai családfája" tanúsítja, amely mindig és egyértelm?en azt mutatja, hogy nagyobb távolság van az afrikai és a többi populációk között, mint ez utóbbiak egymás közötti viszonylatában.

A népességgenetika másik tanulsága az, hogy az egyének közötti különböz?ségek körülbelül 85 százaléka ugyanazon népességen belül manifesztálódik, és csak 15 százalékuk a populációk között. Akár monofaktoriális (egyetlen gén által meghatározott), akár multifaktoriális (több gén által determinált) jellegzetességekr?l legyen is szó, az emberi fajt rendkívüli genetikai polimorfizmus jellemzi. Azt mondhatnánk tehát, hogy – genetikai szempontból legalábbis – minden egyén egyforma. Ebb?l azonban távolról sem lehet tudományosan arra következtetni, hogy az emberi rasszok nem léteznek, még a molekuláris biológia területén sem.

El?ször is meg kellene egyezni a „rassz" szó értelme tekintetében. Mint azt Arthur R. Jensen pszichológus (Berkeley Egyetem) hangsúlyozza, „az ezzel a szóval kapcsolatos helytelen koncepciók többségének eredete a különböz? típusokként és egymást kölcsönösen kizáró kategóriákként felfogott emberi rasszok plátói képében található. Eme látomás szerint egy rasszbeli kategória tagjainál megfigyelt valamennyi variáció egyfajta egyéni devianciát képvisel e rassz archetípusához vagy ideáltípusához képest." (The g Factor, 1998). Ez a fixista, vagyis a rasszok változatlanságát hirdet? koncepció a három bibliai rassz (Sém, Kám és Jáfet fiai) kreacionista elképzelésére utal, márpedig a rasszok, akárcsak a fajták, sokkal inkább evolúciós folyamatok, mintsem változatlan entitások, ami egyébként a paleontológia szemében evidenciának számít. Ha az összes jelenlegi ember az Afrikában él? és egymáshoz nagyjából hasonlító emberszabásúak kicsiny hordájából is származik, történelmünk mindenképpen a rendkívüli differenciálódás története.

Az emberi nem alosztályaiként a rasszok lényegében „statisztikai változatokként" foghatók fel, amelyeknek azonos ugyan a génállományuk, bizonyos polimorf génjeik el?fordulása viszont a populációk szerint nagyon is eltér?. Molekuláris értelemben tehát a rassz egy olyan népességcsoportként definiálható, amely a törzsfejl?dés egy adott pillanatában elkülönült genetikai állományból (pool) ered, és az emberi nemen belül szignifikáns változást képvisel bizonyos allélok (homológ kromoszómák ugyanazon helyén elhelyezked?, valamely tulajdonságot meghatározó öröklési tényez?k) megléte vagy hiánya tekintetében.

A rasszok létrejöttét az emberi nem evolúciós történelme magyarázza. Miután az els? Homo sapiens sapiens megjelent, és világszerte majdnem mindenhol megtelepedett, az embercsoportok földrajzi és kulturális elszigeteltsége több jelenséget produkált: mutációkat, genetikai elágazást (az ugyanazon csoporton belüli reprodukció növekedését és ennek következtében az allélikus variáns csökkenését), szelektív alkalmazkodást (egy adott környezetben kedvez?bbnek számító vonások dominanciáját) és így tovább.

A mindig is legnyilvánvalóbb rasszbeli különböz?ségnek tartott b?rszín példájánál maradva: ez a b?r felszínén lév? melanociták s?r?ségét?l függ, és a melanin nev? hormon stimulálja, amelynek a szintézisét több gén kódolja. A trópusi zónában a sötétebb tónusú, tehát magasabb melaninszintet tanúsító b?r az intenzív napsugárzás káros hatásaitól védi az egyéneket. Ez a vonás tehát az emberi törzsfejl?dés során szelektív alkalmazkodás révén alakult ki egy adott környezetben, a világos b?r?ek ugyanis lassanként elt?ntek a trópusi környezetb?l a sötétebb b?r?ek javára, mégpedig az ?ket sújtó magasabb halálozási ráta, tehát egy differenciálisan kevésbé er?s reprodukció következtében. Ugyanakkor a világos b?r nem jelent szelekciós hátrányt a hidegebb éghajlaton. A rasszbeli (s?t alfaji értelemben vett etnikai) különböz?ség egy másik példája bizonyos betegségek el?fordulását érinti. Az úgynevezett sarló formájú vérszegénység csaknem kizárólag a néger populációkat érinti, míg a Tay–Sachs-szindróma csak a közép- és észak-európaiakat, különösen az askenázi zsidókat, a narkolepszia nev? alvászavar génje pedig jóval elterjedtebb az ázsiaiak körében, mint bárhol másutt.

Ezeken az egyedi eseteken túlmen?en a népességgenetika statisztikai eszközöket biztosít a populációk közötti genetikai távolság allélváltozataikból kiinduló elemzésére. Az allélok azokat a különböz? formákat jelzik, amelyeket ugyanazon gén felvehet. Az emberi változatosság vizsgálatára vonatkozó legjelent?sebb munkát Luigi Luca Cavalli-Sforza és Alberto Piazza kutatócsoportja végezte el (The History and Geography of Human Genes, 1993), 42 különböz? populáció 120 alléljét hasonlítva össze. Analízisük eredményeként négy nagy földrajzi zónát különítettek el, mégpedig (heuréka!) Afrikát, Európát, Ázsiát és Ausztráliát. Ezek a „nagy etnikai régiók" – a „biológiai korrektség" követelményére láthatóan érzékeny kutatók kifejezésével élve – tehát nyilvánvalóan egybeesnek az

antropológia négy „klasszikus” rasszával: a negroiddal, a kaukazoiddal, a mongoloiddal és az ausztraloiddal. Ugyanazokkal, amelyeket már Johann-Friedrich Blumenbach is azonosított… 1776-ban!

Tagadhatatlan persze, hogy az emberi rasszok közötti genetikai eltérés csak nagyon kis mérték?, vagy tudományoskodóan fogalmazva: a fajtákban csak alacsony arányban „materializálódik” a genetikai polimorfizmus. Ez az érv azonban nagyon csekély súlyú, ha figyelembe vesszük azt is (amir?l egyébként a „rassztagadók” hajlamosak megfeledkezni), hogy a gének min?ségileg is értékelend?k, mert nem ugyanazokat a funkciókat, jellegzetességeket és magatartásokat kódolják az emberbe.

(Folytatjuk)

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló